

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0274 van 10 juli 2012
in de zaak 2010/0271/A/2/0252

In zake: de **gemeente SCHOTEN**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Yves LOIX en Nele ANSOMS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Geert VAN GRIEKEN
kantoor houdende te 2970 's Gravenwezel (Schilde), Wijnegemsteenweg
83-85
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 4 maart 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 14 januari 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen het weigeringsbesluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten van 13 oktober 2009 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarde verleend voor de verbouwing van hun woning (deel van een dubbelwoning).

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend. Een afschrift van het administratief dossier werd neergelegd in het samenhangend dossier bij de Raad gekend onder het rolnummer 2010/0267/SA/2/0248. De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend. De tussenkomenende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 juni 2010, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nele ANSOMS die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De tussenkomenende partijen zijn schriftelijk verschenen.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 25 mei 2010 ter griffie neergelegd verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 25 mei 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst kunnen worden aangemerkt als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 7 juli 2009 (datum ontvangstbewijs) dienen de tussenkomenende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de verbouwing van hun woning, zijnde het rechterdeel van een koppelwoning.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan Antwerpen grotendeels gelegen in woonparkgebied. Het achterste deel van de tuin is gelegen in een gebied voor dagrecreatie en waterwinningsgebied.

De percelen zijn tevens gelegen binnen de grenzen van het op 3 mei 2007 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg [REDACTED]. De percelen zijn niet gelegen binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde en niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 13 juli 2009 tot en met 12 augustus 2009, worden 4 bezwaarschriften ingediend, uitgaande van de verzoekende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten weigert op 13 oktober 2009 de stedenbouwkundige vergunning op grond van de volgende motivering:

“ ...

Het dossier dient ongunstig te worden beoordeeld aangezien de harmonie wordt geschaad ten aanzien van het belendend perceel. De aanbouw aan de bestaande gekoppelde bebouwing houdt onvoldoende rekening met de bestaande gekoppelde bebouwing meer bepaald qua bezonning, natuurlijk licht en lucht.

Conclusie

Het ontwerp kan qua vorm, materiaalgebruik en inplanting stedenbouwkundig niet aanvaard worden en wordt niet inpasbaar geacht in de omgeving.

Gelet op de schaal, de bestemming, inplanting en algemeen karakter en uitzicht van het ontwerp.

De aanvraag is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

De aanvraag is niet bestaanbaar met de omgeving.

De aanvraag past niet binnen de configuratie en de aanwezige bebouwing van de omliggende percelen.

De aanvraag is gelegen aan een voldoende uitgeruste weg, gelet op de plaatselijke toestand.

Om hogervermelde redenen moet weigering worden verleend.

...”

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 20 november 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van ongekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep niet in te willigen en geen stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

De verwerende partij beslist op 14 januari 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de ingediende plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Volgens het goedgekeurd bijzonder plan van aanleg (BPA) situeert de aanvraag zich in gebied voor vrijstaande en gekoppelde woningbouw in woonparkgebied.

De aanvraag heeft betrekking op het verbouwen, met het oog op de verbetering van de woonkwaliteit, van een bestaande woning, die met het links aanpalend gebouw een gekoppelde woning vormt. Beide bestaande woningen hebben samen het uitzicht van een ruime villa.

Uit de plannen blijkt, dat voor de geplande aanbouw achteraan het rechter gedeelte van de dubbelwoning een hoogte van 7 m is voorzien.

Tijdens de hoorzitting hebben de aanvragers erop gewezen dat de tuin 1m afhelt, waardoor de hoogte van de nieuwe aanbouw gemeten vanaf de nul-pas geen 7m, maar 6m bedraagt,

namelijk de hoogte bepaald in artikel 1.1.4.a. van het BPA met betrekking tot de afmetingen van de gebouwen.

Artikel 1.1.2. van de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA bepaalt onder meer:

" ... Bij het aanbouwen aan bestaande gebouwen dient de aansluiting harmonisch te gebeuren. Het begrip 'harmonie' slaat voornamelijk op typologische karakteristieken van de gebouwen in de omgeving en ook op de kroonlijsthoogte, de dakhelling, de materialen, de afwerking van de scheidsmuren, het volume der gebouwen en de verhouding muur/raam . "

In het beroepschrift wordt de inplanting, vormgeving en materiaalkeuze voor de aanbouw verdedigd. Gesteld wordt, dat het de bedoeling is een nieuw volume te creëren dat harmonieus coëxisteert, met de bestaande karaktervolle woning. In die optiek wordt een minimale aansluiting tussen oud en nieuw voorzien, namelijk een vide met overloop. Rekening houdend met de natuurlijke omgeving en teneinde een massief uitzicht te vermijden, wordt het bovengedeelte van het nieuwe volume met hout in witte of grijze beits afgewerkt. Aangezien het volume achteraan wordt aangebouwd, hebben de werken geen invloed op het straatbeeld.

In verband met de wijzigingen die de buur naar aanleiding van de verbouwingswerken zou ondervinden, stelt de beroeper dat zulks inherent is aan de wijziging van een bestaande toestand bij een buur en dat dit als een normale consequentie in een woongebied dient te worden gezien. Het is de bedoeling van beroepers om de scheimuur duurzaam af te werken.

De deputatie treedt het standpunt van beroeper bij en is van oordeel dat, gelet op de heterogene bebouwing van dit gebied, het ontwerp inpasbaar is in de omgeving zonder de welstand en de goede perceelsordening te verstoren. Er is geen strijdigheid met de voorschriften van het BPA.

De hinder voor de buur ten gevolge van de geplande werken, dient als een normale belasting van het wonen te worden beschouwd en niet als uitzonderlijk of ontoelaatbaar.

De bezwaren worden als volgt beoordeeld:

- Het betreft geen beschermd pand, doch wel een koppelwoning. Verbouwing en uitbreiding zijn mogelijk volgens de voorschriften van het BPA. Het contrasteren van een nieuwe aanbouw met het bestaande is in principe mogelijk in dit heterogeen bebouwd woonpark;*
- Gezien de oriëntatie van de woningen, vermindert de aanbouw de licht- en zoninval bij de buurwoning. Het betreft de lichtinval langs één raam, wat als een aanvaardbare belasting inherent aan het wonen dient te worden beschouwd. Het bezwaar wordt niet weerhouden;*
- De overige bezwaren zijn ongegrond of niet van stedenbouwkundige aard en dus niet relevant voor deze aanvraag.*

...

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming en met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard, op voorwaarde dat de scheimuur in hetzelfde materiaal als de gevels afgewerkt wordt.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aangeplakt op 12 februari 2010.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 4 maart 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

1.

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot schorsing en/of vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de hoedanigheid van de verzoekende partij, evenals het belang waarop de verzoekende partij haar beroep meent te kunnen steunen, niet eenduidig kunnen worden afgeleid uit het inleidend verzoekschrift en desgevallend uit de bij dit verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De verwerende partij heeft geen verweer gevoerd. De tussenkomen partijen lijken het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij niet te betwisten.

3.

Enkel het inleidend verzoekschrift kan worden aangemerkt als principieel uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van een beroep. Dit geldt eveneens voor het belang en de rechtsgrond waarop een verzoekende partij zich steunt en de hoedanigheid waarin een verzoekende partij zich aandient.

4.

In het inleidend verzoekschrift verschijnt de verzoekende partij als “gemeente Schoten, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen”. Onder punt 15 van haar betoog stelt de verzoekende partij uitdrukkelijk dat:

*“overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, 2° VCRO kan beroep aangetekend worden door de bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorganen
Verzoekende partij weigerde in eerste aanleg de aangevraagde stedenbouwkundige vergunning en is zonder twijfel een betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan. Het verzoek is dan ook ontvankelijk ratione personae.
In zitting van het college van burgemeester en schepenen van 16 februari 2010 werd besloten beroep aan te tekenen tegen de beslissing van de Deputatie”*

Waar de verzoekende partij uitdrukkelijk verwijst naar artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO, dient de Raad vast te stellen dat dit artikel verwijst naar het zelfstandig vorderingsrecht van het college van burgemeester en schepenen.

Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure wordt, gelet op artikel 4.7.12 VCRO en volgende, uitdrukkelijk toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen. Enkel het college van burgemeester en schepenen is te beschouwen als de auteur van de aanvankelijke weigeringsbeslissing van 13 oktober 2009.

De verzoekende partij als **gemeente** beschouwt zich dan ook ten onrechte als auteur van de aanvankelijke beslissing en zij kan hieruit dan ook geen enkel belang putten.

5.

Uit de beslissing om in rechte te treden van 16 februari 2010 blijkt enkel dat het college van burgemeester en schepenen beslist heeft om beroep aan te tekenen tegen de bestreden beslissing van de deputatie en om een advocaat aan te stellen om *'de belangen van de gemeente te verdedigen'*.

De Raad stelt vast dat uit het voorgelegde uittreksel uit het register der besluiten blijkt dat er een bespreking heeft plaats gevonden, doch dat van deze bespreking geen weergave in het besluit terug te vinden is.

De Raad kan derhalve uit de beslissing om in rechte te treden enkel afleiden dat het college beslist heeft om namens de gemeente op te treden, wat ook correspondeert met de aanhef van het verzoekschrift, maar niet met de ingeroepen rechtsgrond van het verzoekschrift.

6.

In het inleidend verzoekschrift heeft **de gemeente**, als publiekrechtelijke rechtspersoon, geen rechtstreekse hinder of nadelen aangeduid die zij kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Als gemeente stelde de verzoekende partij ten onrechte dat zij de auteur was van de aanvankelijke weigeringsbeslissing zodat zij zich niet kan/kon steunen op het belang van een vergunningsverlenend bestuursorgaan.

Met een brief gericht aan de Raad op 10 juni 2010 waarin werd meegedeeld dat zij geen toelichtende nota zou neerleggen, stelde de verzoekende partij ook nog dat de gemeente bij onderhavige procedure belang heeft ter verdediging van haar planologisch en stedenbouwkundig beleid en dat dit uit de middelen kon worden afgeleid aangezien een schending van het BPA en de goede ruimtelijke ordening werd ingeroepen.

Er kan niet worden aanvaard dat een partij tijdens de procedure, zelfs buiten de decretaal voorziene nota's, zich op een andere rechtsgrond gaat steunen en op die wijze haar hoedanigheid, zelfs haar initieel ingeroepen belang, gaat wijzigen.

Een verzoekende partij trekt immers met haar inleidend verzoekschrift de contouren van het debat en van het beroep en kan niet plots in de loop van de procedure deze contouren gaan heroriënteren en haar hoedanigheid wijzigen.

De verzoekende partij toont niet aan over het rechtens vereiste belang conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO te beschikken waardoor de vordering als onontvankelijk dient te worden afgewezen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 10 juli 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS